

Marcinelle 8 augustus 2022

Geachte Consul van Italië,
geachte.....hoogwaardigheidsbekleders,
geachte mijnwerkers, weduwen en nabestaanden van mijnwerkers,
geachte genodigden,
geachte mijnwerkers van over de grenzen heen,
beste vrienden.

Vandaag 8 augustus 2022 herdenken wij hier de ergste mijnramp in de geschiedenis van de Belgische steenkoolmijnen. Die eiste in 1956 hier te Marcinelle 262 dodelijke slachtoffers.

Van over het ganse land kwamen de redders met volle overtuiging, kracht en moed, allen met gevaar voor hun eigen leven, de ondergrondse mijnwerkers bijstaan in hun reddingsoperatie.

Dit is een plaats van droefheid. Maar ook van inspiratie en van hoop. Hoop opdat het voor de arbeiders na ons beter zal gaan en dat zij veiliger kunnen werken. Hoop om samen deze vreselijke ramp te verwerken, en te voorkomen dat zoiets in de toekomst nog gebeurt.

Eindelijk wordt er na 65 jaar werk gemaakt van de identificatie van de 17 slachtoffers die naamloos werden begraven. Zodat ook zij 12 Italianen, 2 Belgen, een Duitser, een Algerijn en een Griek, terug in vrede kunnen verbonden worden met hun familieleden en vrienden.

We moeten ook durven terugkijken naar het verleden, en denken aan Antonio Lanetta die zich in Italië liet verleiden door de grote beloften van de Belgische overheid om kolen te komen delven in België.

Aanvankelijk werd hij ervan beschuldigd deze ramp te hebben veroorzaakt, en werd hij uit vrees voor zijn leven naar Canada gestuurd. Pas drie jaar na de ramp volgde het proces en werd hij vrijgesproken. Antonio Lanetta heeft dit zware kruis alleen moeten dragen tot zijn overlijden in Canada op 11 februari 2012.

Maar ook de toekomst moeten we onder ogen willen zien, het welzijn van de intussen gepensioneerde mijnwerkers, hun weduwen en nabestaanden. Ook zij hebben rechten. Ook voor hen zijn er wetten die nageleefd moeten worden.

Weduwen, families hebben recht op de identificatie van het graf van hun echtgenote, vader, grootvader.

Het bedrog dat men de mijnwerkers aandoet moet stoppen. De ondergrondse mijnwerkers en hun weduwen hebben recht op een correct pensioen, nadat ze hiervoor al die jaren hun bijdragen hebben afgestaan. Zij hebben met pijn, bloed, zweet, tranen en emotionele verliezen van collega's, aan ons land de nodige energie geleverd voor de groei van industrie en de warmte in de huiskamers.

Laten we vandaag afsluiten met een woord van troost en fierheid, van vergeving en van liefde voor al de ondergrondse mijnwerkers, hun weduwen en nabestaanden met de woorden van de Britse schrijver George Orwell:

“Meer dan wie ook kan de mijnwerker als model voor de handarbeid staan, niet alleen omdat zijn werk zo verschrikkelijk hard is, maar ook omdat het vitaal is en toch zo ver verwijderd van onze ervaringen, zo onzichtbaar dat we in staat zijn het te vergeten zoals we het bloed in onze aders vergeten”

Wij willen hierbij ons oprechte medeleven uitspreken en de hoop dat deze herdenking mag blijven bestaan als inspiratie voor velen.

Namens de leden van KS Vriendenkring en Studie- en Documentatiecentrum Mijnwerkers voor Werk, in naam van onze voorzitter ir. Michel Dylst.

Ir. Michel Dylst

Voorzitter

KS Vriendenkring

**Studie- en
documentatiecentrum
“Mijnwerkers voor
Werk”**